

מדינת ישראל

בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

ערר (י-ם) 14-2553

בית הדין לעררים בית דין ירושלים
בפני כב' **דניאל** אזור אלעד

עמית

1. וייס סולומון, ת.ז. 067561555
  2. טטיאנה רומן דרכון AA0068791
  3. אלכסנדרה רומן (קטינה)
  4. רומן אאוג'ניה (קטינה)
- ע"י עו"ד דוד אנג'ל

נ ג ד

המשיב: משרד הפנים - רשות האוכלוסין וההגירה
ע"י עו"ד רעות מורד, הלשכה המשפטית

החלטת

1. הוגש בפני ערר דחוף שעניינו החלטת המשיב לטרב את כניסתן של העוררות 2-4 ולתעלותן בהקדם לטיסה חזרה לארצן. בהערת אגב אציין כי כלל לא ברור בעיני האם ערר מסוג זה הוא אכן דחוף במידה כזו המחייב טיפול של דין תורן ולא התייחסות כאל ערר רגיל שבו בקשה לצו עיכוב וצו עשה זמני.

לחן עיקרי העובדות המופיעות בערר:

2. העוררות 2 (להלן: "העוררת") הינה אזרחית מולדובה, ילידת 1978, חמתגוררת כיום ברומניה עם שתי בנותיה בנות 15 ו-8, הן העוררות 3 ו-4.
3. בידי העוררות כרטיס טיסה חזרה ליום 22.1.15.
4. העורר 1 (להלן: "העורר") הנו אזרח ישראלי, יליד 1933 אשר הגיע לקבל את פניהן של העוררות בנתב"ג. העורר הכיר את העוררת בשנת 2012, עת שהתה בישראל כדין במסגרת עבודה כמטפלת סיעודית ונוצר ביניהן קשר זוגי. כשנח לאחר מכן החליטה העוררת לשוב לארצה בשל געגועיה לבנותיה.
5. העוררים המשיכו לקיים קשר הדוק לרבות ביקורים של העורר במולדובה מספר רב של פעמים בכל פעם לתקופה של שבועיים-חודש. בפעם האחרונה הגיע העורר לביקור בחודש

מדינת ישראל

בית הדין לערדים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

יוני 2014 וחזר לישראל עם העוררת 3 אשר שהתה עמו במשך 3 שבועות. בין העורר לקטינות נוצרה קרבה גדולה והן מכנות אותו "אבא" ואף דואג לפרנסתן.

6. העורר הזמין את העוררות לביקור בישראל לקראת חג המולד ולמשך חודש ימים ואף מסר בידי העוררת כתב "התחייבות והזמנה" חתום על ידי העורר ומאושר ע"י נוסריון (נספח ה' לכתב הערר).

7. ביום 21.12.14, נחתו העוררות בישראל בטיסה ממולדובה. לאחר תשאול ע"י ממונה ביקורת הגבולות הודע לעוררת כי כניסתה מסורבת מחשש להשתקעות בישראל. **לעוררות נקבעה טיסה חזרה לארצן ליום 25/12/14 בשעה 10:50.** העוררות הועברו למתקן "הלם" בנתב"ג בהמתנה לטיסתן.

נימוקי הערר:

8. העוררת מעולם לא הפרה את החוק בישראל. אין הגיון בהחלטת המשיב כי בכוננת העוררות להשתקע בישראל כאשר אין להן אפשרות לקבל שירותי בריאות וחינוך בישראל.

9. פקידי המשיב הסיחו בעוררת האשמות קשות ופוגעניות ואף טענו כלפיה כי היא עוסקת בזנות. פקידי המשיב לא טרחו לערוך בירור עם העורר 1.

10. החלטת המשיב לוקה בחוסר סבירות ונובעת משיקולים זרים ומהעדר בדיקה רצינית של עובדות המקרה. כמו כן החלטת המשיב אינה מדתית משלא שקל לשחרר את העוררות בערובה לשם הבטחת יציאתן מישראל.

תגובת המשיב:

11. העוררת שהתה ועבדה כדין בישראל כעובדת סיעודית מיום 3.11.07 עד לעזיבתה ביום 15.7.12. ביום 19.5.13 פנה העורר ללשכת המשיב לשם הזמנת העוררת ובנותיה לביקור בישראל אך בקשתו סורבה הואיל ולא חלפה שנה מאז יציאת העוררת.

12. במסגרת התשאול שנערך לעוררת בשפה הרוסית התברר כי הגיעה לישראל ללא כסף בטענה שהעורר יממן את שהייתה. יש לציין כי העוררת בת 36 והעורר בן 81. העוררת טענה כי העורר הינו חבר אך אין ביניהם קשר רומנטי ואילו בשיחה עם העורר טען כי מדובר בארוסתו. לנוכח שינוי גרסאות העוררת והעדר אמצעי מחיה הוחלט לסרב את כניסתן של העוררות מחשש להשתקעות ובשל שקרים בתשאול.

13. עוד הרחיבה ב"כ המשיב לענין סמכות ממונה ביקורת הגבולות לעכב כניסתו של אדם המבקש להכנס לישראל ולענין שיקול הדעת הרחב המסור למשיב לקבוע אם אזרח זר יבוא בשערי המדינה.

מדינת ישראל

בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

14. דין הערר להדחות על הסף בשל שקרים שנאמרו בתשאול העוררת העומדים בסתירה גמורה לדברי העורר. ב"כ המשיב הפנתה לפסח"ד בעת"מ 41927-10-12 בבורז' נ' משרד הפנים (נבו 25.01.12) ולעת"מ 34375-10-12 ינטס נ' משרד הפנים, בהם נקבע כי שקרים בגבול הם עילה מצוינת לסירוב כניסה.

15. לגופו של ערר עולה כי קיימות סתירות בין גרסת העורר לעוררת. כן מסתבר כי העוררות הגיעו לישראל בלא כל אמצעי מחיה, נתון המחזיק את החשש להשתקעות. אף מהנטען בערר עצמו עולה כי קיימת מערכת חמה וחזקה בין העוררת לעורר ובין בנותיה לעורר.

16. במקרה הנדון היה על העורר לפעול בהתאם לנוהל הטיפול בזרים המבקשים להיכנס ארצה מדינות הפטורות מאשרת כניסה, כאשר סעיף ב.11 שבו קובע כי "זר המבקש להיכנס לישראל והינו בן זוג של אזרח ישראלי... יוזמן על ידי בן הזוג הישראלי טרם כניסתו ארצה בהתאם לנוהל הרלבנטי...".

17. רב הנסתר על הגלוי במערכת היחסים בין העורר לעוררות

דיון והכרעה

18. אין ספק כי קשרי הקרבת בין העורר לעוררות עולות לידי קשר קרוב ויש לאמרו אף זוגי וזאת נלמד מהערר עצמו. כמו כן נטען קיומו של קשר אבהי בין העורר לבנותיה של העוררת – העוררות 3-4. חששו של המשיב כי ייתכן והעוררות מבקשות להשתקע בישראל תוך כדי עקיפת נהלי המשיב ואף בטרם הוגשה בקשה מטעם העורר והעוררת לאפשר את כניסתה לישראל לשם תחילתו של ההליך המזורג, מובן.

19. עיון בדו"ח התשאול אכן מעלה כי תשובות העוררת בנוגע לטיב מערכת יחסיה עם העורר אינן עולו בקנה אחד עם טיב הקשר הנטעם בפני בערר זה. לא בנייתן הסבר לחבדל המשמעותי בין גרסת העוררת. מצד שני לא הייתי מרחיק לכת עד כדי קביעה כי דברי העוררת הנן שקר גמור המצדיק כשלעצמו

20. לדעתי, בהחלט ייתכן כי העורר והעוררת אינם רואים עין בעין את טיב הקשר ביניהם. בענין זה דווקא פער הגילים המאד משמעותי בין העוררים, אותו ציין המשיב, יש בו כדי להסביר את נקודת המבט השונה של העוררת מחד, והעורר מאידך, באשר לטיב הקשר.

מדינת ישראל

בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

21. עוד אני סבור כי הטענה שלא נסתרה, כי העוררות 3 שחתה אך בקיץ האחרון בישראל במשך 3 שבועות תחת חסותו של העורך, מקהה את החשש כי ברצון העוררות להשתקע שכן הדעת נוחתת כי היתה מנסה לבוא לישראל בעקבות בתה ולפני תחילת שנת הלימודים. אין להתעלם גם מעיתוי בואן של העוררות, קרי במהלך תקופת החגים הנוצרים בהן יש חופשת מבתי הספר מצד אחד, ומצד שני כאשר יקשה עליהן עד מאד להשתלב במסגרת חינוכית בישראל באמצע שנת הלימודים ובהעדר מעמד.

22. אשר לטענה כי העוררות הגיעו לישראל בלא אמצעי מחיה הרי שאינו מעורר קושי של ממש לנוכח הקרבה החמה בין העורך 1 לעוררות ומסקנה המתבקשת כי העורך 1 יארח את העוררות בביתו.

23. לאחר שבחנתי את הערר על נספחיו ואת כתב התשובה לרבות דו"ח התשאל שצורף אליו ומשלא הומצאה לביה"ד תגובת המשיב ואף לא דו"ח תשאל, הגעתי למסקנה כי ניתן לאתר פתרון מדתי אשר יאזן את החשש מהשתקעות העוררות בישראל. לא למותר לציין בחקשר זה, את הסכמת ב"כ המשיב במסגרת עמ"ן (תי"א) 21049-11-14 (בעקבות המלצת ביהמ"ש) להתיר כניסתו של אזרח אתיופיה אשר הגרסה שמסר בתשאל היתה בעייתית יותר מהגרסה שנמסרה בתיק זה וכך גם החשש להעדר אמצעי מחיה, וזאת בערבות מינימלית של \$500.

24. לנוכח העובדה כי כעת חיה נמצאות שתי קטינות במשמורת לא מצאתי לנכון להורות על קיום דיון בפני לשם הכרעה בערר.

25. אשר על כן הנני מורה על כדלקמן:

א) תופקד ערבות בנקאית או במוזמן בסך 20,000 ₪ במשרדי המשיב בנתבי"ג לשם שחרור העוררות 2-4 ממשמורת ולהבטחת יציאתן מישראל במועד שנקבע;

ב) העוררים 1 ו-2 יחתמו על כתב התחייבות עצמית (כל אחד בשפת אמו) כי לא יגישו במהלך תקופת שהייתן של העוררות בישראל כל בקשה להארכת שהייתן או להסדרת מעמדן מכל סיבה שהיא;

ג) המשיב יעניק לעוררות אשרת ביקור ב/2 עד ליום 15.1.2015;

ד) העוררות 2-4 יעזבו את ישראל עד ליום 15.1.15;

ה) תנאי לשחרור העוררות הנו כי כתב הערבות, התחייבויות וכרטיסי הטיסה הנ"ל יוצגו עד ליום 24.12.14 בשעה 22:00 שאם לא כן יהיה רשאי המשיב להטיס את העוררות חזרה לארצן;

מדינת ישראל**בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952**

26. לאור האמור בהחלטתי אמש לענין ההוצאות בגין הגשת הערר מחוץ לשעות הפעילות
מחד, ולנו נוכח ההחלטה דילעיל, מאידך, אין צו להוצאות.

ניתנה היום, **22/12/2014**, בהעדר הצדדים.

הנני מעבב כניסתה לתוקף של החלטה זו עד למחר בשעה 12:00 על מנת לאפשר למשיב להגיש ערעור
ולבקש עיכוב בצוע מערכאת הערעור.

אלעד אור, דיין
בית הדין לעררים